

успѣва да добие алуминий въ по-голѣмо количество — иѣколко килограма — и да го изложи на парижкото изложение въ 1855 година подѣ името сребро отъ калѣ.

По онова време — преди деветдесетъ години — свойствата на тоя металъ не били проучени добре. Хо-

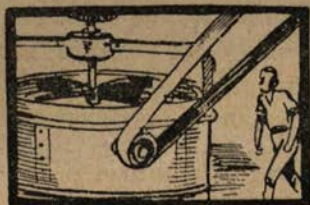

Най-важната алуминиева руда е бокситътъ, — по името на селото Лѣо Боксѣ въ Провансѣ.

Бокситътъ, който има блѣлъ, бледорозовъ или червенъ цвѣтъ, се извлича или направо отъ повърхността на земята, или отъ мини.

рата наистина сж го мислили за благороденъ металъ, подобенъ на среброто. Неговата цена била малко по-ниска отъ тая на златото: единъ килограмъ алуминий

Бокситътъ се смилва на прахъ и се подлага на различни процеси, за да се пречисти отъ примѣситѣ. Отъ него се получава каша, която се загрѣва до 1200°C .

Водата се изпарява. Въ пещта остава чистъ алуминиевъ окисъ. За да се получи чистъ алуминий, трѣбва да се отстрани кислородътъ. Това става чрезъ електрически токъ.

струвалъ 80,000 лева. Следъ десетъ години упоритата работа цената на алуминия спада на 3,000 лева, обаче тая цена е все още много висока, за да може металътъ да намѣри широко приложение въ живота. Неговата